

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاجْتِمَاعٌ چَمِيْكَنْدَرَوْ؟

ماهیم جهاد با جهل میکنیم قد کرات لازم بِسْلَامِه جنبه‌نان جهاد با جهل

مادر هر موضوعی بتوانیم بر جال و زمامداران کشورمان ایران بگیریم مسلمان در موضوع انتخاب عنوانین جالب و دلنشیں برای فعالیتهای خود نمیتوانیم کوچکترین ابرادی با آنها بگیریم؛ چه اینکه آنها در این قسمت مهارت و ابتکار خاصی دارند که شاید خارجیها هم شتوانند با آنها در این قسمت رقابت کنند، حالا تا چه اندازه میتوانند باین موضوعات حیاتی و جالب لباس عمل پوشانند، مطلب دیگری است که از موضوع بحث مخارج است؛ انتخاب این عنوانین حکایت از این میکنند که آنها در دهار اخوب تشخیص میدهند درست مسندوی میان نقطه اصلی در دمیکنند حالا نمیتوانند در دروازه کن کنند موضوع جداگانه است.

گاهی صحبت اذمبارده باشد بیان میآورند و درود بوار و وزنامه ها و رادیوهارا همه از آن پرمیکنند و فسادرا عله الملل بدینهای کنوئی معرفی میکنند. راستی چه حرفی از این صحیحتر که سرچشمه گرفتاریها و نابسامانیهای کنوئی ما، فساد؛ رشوه خواری، دزدی، سوءاستفاده از مقام، تقلیل کلامبرداری است که آنهم بنویسند ناشی از ترازوی اصول ایمان و اخلاق است. گمان نمیکنیم کسی در این حقیقت تردید داشته باشد، اگر تردیدی هست دنطرذکار و برنامه هایی است که برای رسیدن باین هدف تنظیم میشود و از آن بالاتر تردید ددموقربنها لی است که درینبل باین مقصد ادعا میکنند؛ مثل اینکه یکی

از مقامات حساس‌تر خیر آدعا کرد که پنجاه درصد رشوه‌خواری در کشور ما تقلیل یافته است؛ آنرا بعیده شایه‌مینظرود است! ۱۰۰.

* * *

«جهاد باجهل» که این روزها نقل‌محاذل است عنوانی است که از «مبازه بافساد» هم اصولی‌تر و اساسی‌تر است، زیرا اگر تمام مردم یک مملکت افرادی باسوساد و عالم و دانشمند – و در ضمن تربیت‌یافته – باشند غالباً خرایها خود بخود اصلاح می‌شود و مردم بطور خودکار از فساد می‌گیرند، و میدانند که نادرستی و ناپاکی روی هر حسابی باشد – چه حساب مادی چه حساب معنوی – مقرون بصرفه نیست و جز بدبختی و ناکامی و ورشکستگی و از هم پاشیدگی اثری ندارد.

این افتخار بزرگ در تاریخ بشریت همیشه برای مثبت است که پیشوای عظیم الشان اسلام (ص) اساس دستورات خود را بر تعلیم و تربیت و مبارزه باجهل و نادانی که سرچشم‌همه انحرافات است قرار داده است.

قرآن مجید صریحاً هدف بعثت پیغمبر اکرم (ص) را تعلیم و تربیت معرفی می‌کند و می‌گوید: «هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آياته وَيُزَكِّيهِمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِنَا فَلَمْ يَضْلُلُنَا إِلَّا مِنْ أَذْمِنَانِ مَرْءُومٍ بِيَوْمِ الدِّينِ»؛ خداوندان اذمانت مردم بی‌ساد پیغمبری برانگیخت که آیات او را برآنها بخواند و آنها را با کیزه گرداند و «کتاب» و «دانش» آنها یا ماموخت، درحالی که پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند.

قرآن مجید نعمت علم و دانش را حتی مقدم بر نعمت وجود و هستی ذکر کرده (الرحمن علم القرآن خلق الانسان) و به «قلم» بنوان یکی از مقدسات قسم باد کرده است.

بزرگ‌ترین پیشوای جهان اسلام و تشیع علی‌علیه‌السلام تنها علم و دانش افزایش می‌کند و می‌گوید: ان‌هیهنا اعلم‌آجماً؛ در این سینه من دانش فرآوانی است؛ خلاصه صدها آیه‌هزاران حدیث درباره اهمیت علم و دانش و موقعیت دانشمندو عالم و حقایق بر جسته علمی وارد شده است که اهمیت علم و دانش را اذ نظر اسلام بخوبی روشن می‌سازد... اینها حقایقی است مسلم و غیر قابل انکار بلکه هر کس کترین بهره‌ای از عقل داشته باشد – اگر چه بابند با آینه و دینی نباشد – در اهمیت این موضوع تردید ندارد.

هیبت‌نایاست که مادر ادار می‌کند که این تحسیم‌آخر را که «باید جهاد باجهل

انواع > بستایم و اذآن بطور قابل و صریح پشتیبانی کنیم ، و بطاطراهمیت موضوع از تمام تفسیر هایی که در گوش و کنار درباره این اقدامات اخیر گفته میشود چشم پوشی نمایم ؟

* * *

اما موافقت بالا موضع دلیل بر این نیست که خبط و خطاها را که در این زمینه میشود نادیده بگیریم و از تذکرات لازم خود داری کنیم لذا لازم است چند موضع را برای اطلاع عموم و مخصوصاً سلسله جنبانان این جهاد مقدس یاد آور شویم :

۱ - اینهمه تشریفات و مقدماتی که برای شروع باین مبارزه ترتیب داده اند و بودجه های قابل توجهی که صرف آن میکنند غالباً بیهوده است . آخر مگر اهمیت علم و سواد موضوع مخفی و مبهمی است که لازم باشد «دسته های موزیک» در خیابانها بگردش در آوردن و بزرگیک مشتبه تبلیغات مضحك این مطلب را توانی گوش مردم کنند ؟

آیا بهتر این نیست که این بولها ، این وقتی های گرانها ، و این نیروهایی که صرف این تشریفات بی خاصیت میشود صرف تهیه کتاب ، مدرسه و سایر وسائل تعلیم و تربیت بشود ، و مردم را از طریق تهیه وسائل مورد نیاز برای این کار و همچنین احترام نسبت بمقام عالم و دانشمند ، بعلم و سواد تشویق نمایند ؟

وقتی مثالهای افتخار و اسم و شهرت بی حساب و بول و نروت بیدریغ در اختیار بک مشت رفاقت و خواننده بنام «هرمزند» و «هنریش» باشد ، و دانشمندان این کشور در زوابای اجتماع بگتمانی و معروفیت بگذرانند ، موزیک و تقداره و شماردادن و بخش اوراق هر گز نبتواند مردم را بعلم و سواد علاقمند کند .

از همه جالبتر اینکه بطوریکه در جریان داشت بودن دولت دستور داده که تعالی او معر که گیرها در محافل خود؛ مردم را سواد (یا بقول خودشان سوات !) تشویق کنند ، یعنی ذاتی که هر گز سهی لذ هستی نداشت ، هستی بخش بدیگران شود ، این گونه تظاهرات و تشریفات و درجها و خرجها که بخاطر آن متهم میشوند بعقبدهما بسیار اشتباه است .

نکته قابل توجه اینجاست که این آقایان بادها برای موضوعات گوناگون دست باین گونه تبلیغات زده اند و عملان تبعیه معمکوس گرفته اند ولی باز دست بردار نیستند و نظر آنرا تکر از میکنند ، مگر بلکه موضوع را چند بار با پذیری به کرد .

سلسله جنبانان این مبارزه باید بذاتند اگر بیوازات اینهمه هیاهو و سر و صدا و تبلیغات دائمدار ، عمل بردم نشان نیهند و سائل و ابراز کافی و بر نامه داشتن و از هر جهت مطالعه شده ، و خلاصه کلیه تسبیلات لازمه در اختیار مردم نگذارند ، بدینی با علاوه درجه میرسد و بتوجه این میشود که در آینده هیچ کاری را توانند انجام دهند و از پشتیبانی مردم بکلی معروم شوند .

* * *

۲ - این آقایان نباید خیال کنند که رسالت آنها در این موضوع حیاتی تنها باین تسام میشود که خواندن و نوشتن یا مردم بدهند ، بلکه قست مهتر بعد از این مرحله است و آن فراهم ساختن خوارث فکری و عقلی بوسیله مطبوعات مفید و سودمند که بتوانند از آن استفاده کنند ، در حقیقت خواندن و نوشتن حکم دندان در آوردن کودک را دارد که او را آماده برای استفاده از هر نوع غذا میکند ، بدینی است پس از در آوردن دندان مهترین موضوع مسئله تهیه غذای مناسب است .

گیرم که این جهاد باجهل که الان شروع شده ، برخلاف سایر کارهایی کدر کشود ما شروع میشود و بتوجه مطلوب نیز سصد درصد بتوجه بررس و تمام مردان و زنان خواندن و نوشتن را بخوبی فرا گیرند ، تازه کار آنها مطالعه یکه مشت و نگین نامه هایی که بنام وزنامه و مجله نامیده میشود و مملو از مطالب یهوده؛ گراه کنند ، داستانهای موہوم و مسموم و شرح و بسط درباره ذنده گانی خسوسی هنرمندان و خواب و خوارث و لباس های زیورین و قهر و آشنا آنها و امثال این موضوعات خواهد بود .

باید بیوازات مجاهد تهائی که برای باسواند کردن مردم میشود ؟ قدمی هم در راه اصلاح مطبوعات و مجلات و جرائد ؟ تهیه کتابهای سودمند ، تأسیس کتابخانهای عمومی در همه نقاط بردارند ، والا باسواند ساختن مردم تیجه معکوس خواهد داد و یک عدد افراد بیسواند که الان جز کار و فعالیت سرگرمی ندارند سرگرم اینگونه مطبوعات فاسد خواهند شد .

* * *

۳ - توجه باشیم که نیز نهایت لزوم را دارد که تنها باسواند شدن و فرا گرفتن یک سلسله معلومات و مطالعه کتابهای علمی و فنی کافی برای سعادت یا کمالت نیست ، ذیر اما

در صفحات روزنامه های سیار دیده ایم که بعضی از افراد با سواد دست بجهایات عجیبی زده اند، حتی بعضی از دکترهای اروپا دیده بر سر موضوعات جنسی مغز یکدیگر را با چکش دافان کرده اند!

این جریانات بخوبی ثابت میکند که تنها اندوختن یکمشت معلومات برای سعادت انسان کافی نیست، باید بمواذات تعلیم، تربیت شود و درس های اخلاقی لازم از طرق مختلف باو آموخته شود و خلاصه تعلیم و تربیت صحیح را باهم آمیخته واژ آراء عقل و غرائز راه را تغییر کنند. بنابر این در نظر گرفتن یک برنامه صحیح تربیتی نیز نهایت لزوم را دارد.

* * *

۴ - طرفداران جهاد باجهل باین نکته نیز باید توجه کنند که در اجتماع مالان موضوعاتی هست که نه تنها بعنوان «جهل» معرفی نشده بلکه گاهی بصورت علم هم قالب زده میشود. این ماسکه هارا باید درید و با این مظاهر جهل و نادانی که در لفاظ علم گاهی پیچیده میشود بیرحمانه مبارزه کرد.

فیلمهایی که امروز در سیناهای نایش داده میشود بکی از مظاهر سالم جهل است قسمی از بروز نامه تلویزیون و رادیو آنهم از مظاهر جهل است، گرچه بعضی از یغبران یا باخبران! سعی دارند آنها را بعنوان نشانه علم و فرهنگ معرفی کنند، باید با اینها نیز مبارزه کرد.

منظور ماذکر این نکات و تشریح آن برای افرادی که از آن یغبران یا تجاہل میکنند این بود که ماهم بهم خود با این عمل در این جهاد مقدس شرکت کرده باشیم و «جهاد کنندگان باجهل» را از جهل نسبت با این موضوعات بر حذر داریم! موقوفیت تمام کسانی را که باروشن یعنی وخلوص نیست، صمیمانه در این راه میکوشند از خداوند خواهانیم و امیدواریم این مبارزه تجربه تلخی بر تجربیات تلخ مانیافزاید.